

Prim-redactor, proprietar:
IUSTIN ARDELEAN.
Redactor responsabil:
IOAN IOSIF SCEOPUL.

Abonamentele se fac,
plătindu-se înainte în
Oradea-Mare.

Ese la 1 și 15 a fiecărei luni.

PREȚUL:

Pe $\frac{1}{4}$ de an	3 coróne	Pentru România și
Pe $\frac{1}{2}$ de an	6 >	străinătate, un an 20 fr.
Pe un an	12 >	

Neica Sterică 'n rai.

(În rai, în fața tronului mareț a atotputernicului părinte și creator sta neica Sterică cu fruntea ridicată și aștepta judecata Domnului, aștepta cu bărbăție respalata faptelor sale săvârșite în Brașov ca ctitor bisericesc, ca bun creștin, ca mare cărciumar și tată de vecin al Prundului. El n'avea teamă, căci era conștuit de mărirea faptelor sale, știa că el are să prefindă, că el este demn de îndurarea deosebită alui Dumnezeu, căci ca și el n'a mai fost nime în lumea troacărească. Își pusesă o pălărie de pațe pe glăvățină, își luase un anteriu pe mână și așa galant îmbrăcat cum era D-lui întotd'auna o luasă la picior și apucând pe potecile Oabănuului la deal, nu se oprisă până la poarta raiului.)

— Sînt chîemat aci — se adresă către portașul bătrîn și credincios al raiului — am primit chîemarea Domnului și drept aceea iată-mă sosit să aud poruncile lui și să-mi primesc darurile ce mi se cad după atîta trudă și osteneală.

— Dar cine ești? Numește-te ca să ved de ești și tu între cei cari pot călca în acest locaș sfînt? — Î-l întrebă bătrînul portaș plin de blîndețe.

— Păi, cum? Cine sînt? Nu mă cunoști? Eū sînt neica Sterică din Prund, ctitor la biserica dela Sf. Nicolae, tatăl deșteptului profesor Stinghe. Apoi cum de nu mă cunoști? Se vede că nu citești «Tribuna Poporului» căci altcum m'ai cunoaște. Doar eū am scris articlii în ea! N'ai citit că l'am angajat pe Ghiță Dima să-mi învețe mușterii la muzică vocală?

Într'un hohot cumplit bătrînul portaș se prăbuși și începu a se rostogoli pe treptele raiului la vale și nici

că se mai opri până în ușa grădinuței, în lăuntru al căreia ședea Domnul Sfînt citind «Tribuna Poporului».

— Da ce-i Petre? — întrebă Domnul.

— Lasă-mă Doamne, nu mă necăji. A venit Sterică să-și primească laudele. Să-l las înaintea Ta, orî să-l dau pe loc «retour — refusé»?

— Lasă-l să mai rîdem un pic.

— Dar e cam nespălat, Doamne, și mî-e cam rușine să ți-l prezentez în forma asta.

— Cum așa? — zisă Domnul mirat. — D'apoi n'are Eforia băi? Eū-mi aduc aminte, că am citit odată niște placate nemțești «minunat» stilizate d'ale lui Vlaicu despre deschiderea băilor de vară?

— O fi, o fi, Doamne, dar așa mi se pare că la Sterică îi e cam greață de apă.

— Dar lasă-l să vină și așa, numai ține-l o leacă mai lângă ușa.

Plin de încredere aștepta neica Sterică să vină vestitorul Domnului. Era sigur că i se va acorda audi-ența cerută și pentru ca și Domnul să simtă ce rachiuri bune are, neica Sterică scoase din antereū o ploscuță de ahăla de drojdii, închină de două orî în vînt, își umezi bine măselele și gătul și-o porni apoi către grădinuță.

— Miroși azi cam prost, Sterică! — îi zisă ce-rescul tată făcendu-i semn cu amîndouă mîinile să stea mai depărțitor; apoi se adresă către Petru: — Ian vezi, Petre, de-mi adu o batistă parfumată, că neica Sterică e din Prund.

— Fă bine, Doamne, și iartă, dar ăsta e mirosul meu dela natură! — îndrugă Sterica cu smerenie.

— Noa bine, bine, Sterică. Da ce veste bună î-mi aduci dela Brașov?

— Păi bună-bună, Doamne! Am pus biserica în picioare, școlile în rînd, crișma în floare și ficiorul mi l'am făcut profesor.

— Condolințele mele! — observă Domnul.

— Adecă cum condolințe, ce condolințe? — se răsti Sterică, ca și când ar fi fost cu mușterii Dumnealui. — Au doară nici Tu, Doamne, nu știi, că eu am fost sufletul tuturor instituțiilor din Brașov? Nu m'ai auzit glăsuind prin ședințele Eforiei și ale Delegațiilor?

— Nu te-am auzit de loc, că doar nu ajung toate strigătele până în cer.

— Condolențele mele! — zise la rîndul său neica Sterică triumfător.

— Petre! — zise Domnul — Ian adă-l la rezon pe ctitorul acesta căci prea s'a'ntins la cașcaval.

Și cât ai bate în palme, sfîntul Petru se furișă la spatele lui Sterică și îi vîri una cu cheoaca raiului între coaste încât î-l apucară niște tremurici, cam ca cele cari î-l apucă pe Petrescu când visează noaptea despre Vlaicu.

— Dar să te aud, Sterică, cum ai pus biserica în picioare? — reluă Domnul firul conversației — Sînt curios s'o aflu că despre asta n'am citit în gazete nimic.

— Da bine, Doamne. Am curățit-o de moșii și de fonduri, am spoit-o încă odată, am chemat pe vladica carel aproape în cinste a sfîntit-o din nou, că avea lipsă de sfințenie, căci prea mult se preîmbasă în ea Pascu, ălălalt ctitor, cu pipa aprinsă supraveghiînd spoirea. Apoi să mai vezi ce colivie le-am trântit la coriștii lui Ghiță Dima! Ți-e mai mare dragul.

— Bine, Sterică, bine, fiul meu. Văd că te pricepi la fonduri și moșii. Ai pus biserica în tălpi. Mă mir însă cum de nu te-a pus Saftu de «Schwimmeister» la băile de vară ale Eforiei?

— A vrut să mă pună, Doamne, numai cât n'am primit, fiind foarte ocupat cu biserica.

— Dar pe la școlii ce rînduiești ai mai făcut?

— Multe, Doamne, multe și bune. L'am pus pe Popea în pensie, l'am trimis pe Goldiș la Arad, căci n'avea destulă cvalificațiune pentru liceul nostru — și fiindcă nouă ne trebuie oameni deștepți, l'am pus pe ficiorul meu profesor. Acum el este în Brașov sufletul științei, el e opaețul liceului meu. L'am adus la rezon pe Onițiu, căci prea devenise idolul tinerimii studioase și apărătorul intereselor liceului. Acuma să vezi, Doamne, școlii, învățatură și deșteptare la Brașov! Studenților eminenți nu le mai dăm stipendii, ci numai celor proști ca să aibă cu ce să se ilumineze.

— Bine, Sterică, bine ai muncit. Văd că ești om vrednic de răsplată. Ascultă dară poruncile mele: Te vei rentoarce de unde ai venit, vei merge iarăși la

Brașov și vei da poruncă să-ți atîrne portetul în sala festivă a liceului alătura cu ale lui Șaguna și Popasu, vei ocupa îndată postul lui Navrea și după ce vei fi luat 2—3 băi de abur vei primi ordul mare de pedel II la liceu.

—
Cu pași măreți și bine măsurați neica Sterică o luă măgulit la talpă pe scările raiului la vale și în visul său prea fericitor pași din pat de-adreptul sub masa de lîngă pat și buff! — dă cu glăvățina de marginea mesei de se trezi.

Ca să aibă însă totuși ceva aducere aminte de visul său dulce, se fotografiă cu înflătura de pe frunte și-și atîrnă portretul în cărciuma sa, ca să-și poată convinge mușterii mai vedit despre vizita sa în rai.

De pe Tocile.

Streină logică.

I.

La gara din Oradea Mare Ștrul Löwenherz dă de concurentul său Baruh Salomon. Îl salută prietenește și-l întreabă:

— Nū, vrea la thin se cheletorește? Unde?

— La Beins! — îi răspunde Baruh.

Ștrul zimbește șiret.

— Chind thu zice la mină că merge la Beins, vrea la thin să cred io că thu merge la Beins, chind în adivor tu merge la Vașcoū. Dar pentru-că tu știe che io știe che chind thu zice că merge la Beins — merge in adivor la Vașcoū, — thu nu merge la Vașcoū ci la Beins — Nū, di ce mințește thu dar la mină?

II.

Un profesor își perde ochielarii. Neștiind însă de ia uitat sau pus undeva la o parte sau de ia furat cineva rezonează în modul următor:

— Cine fură? Hoțul fură. Un hoț care fură ochielari e miop sau nu e. Dacă e miop — are ochielari sau n'are. Dacă are deja ochielari ce lipsă are de ai mei? Dacă însă nu are ochielari, nu poate găsi ochielarii mei. Hoțul dară nu e miop. Dacă însă nu e miop ce lipsă are de ochielari? Așadară hoț nu i-a furat. Trebuie dară că i-am pus undeva. Dacă ai pus însă un lucru undeva, trebuie să vezi unde e. Eu văd că nu e aici. Dacă însă văd ceva, trebuie că am o părechie de ochielari pe nas; *așadară ochielarii mei sînt pe nas.*

La tribunal.

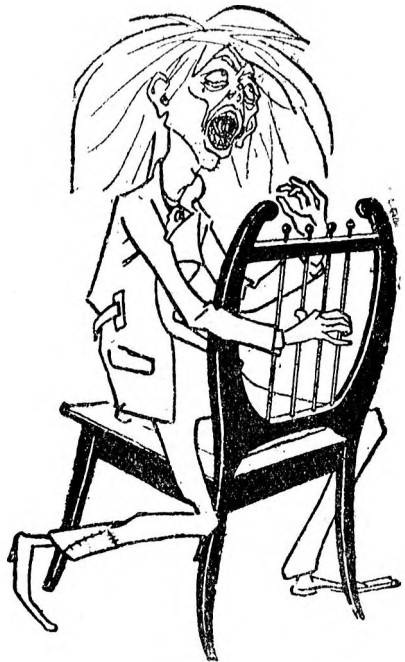
— Ai azistat dară la cearta celor doi soți? Care ți-a fost impresiunea?

— Că n'o să mă însor nici odată!

Poeți din patru unghiuri.

— Spicuirii poetice din cea ce apare la noi

FOCUL IUBIRII.

De mult când eu eram copil
Și sgriburiam iarna de frig
Vinea măicuța 'ncet, tiptil

Da, maicuțele vin de obicei așa: încet și tiptil.

Ea mă'nvălea, eu mă încălziam.

Corectă observare. Dacă iarnă când sgriburești de frig, cine-va te învălește bine, te încălzești.

Dar azi deși sum sănătos

Dar, de ce dar? Ai fost poate bolnav? Primește atunci felicitările noastre că te-ai însănătoșat.

Receala, dacă ne-a cuprins
În dar mă bag sub țolul gros
Mă-e frig, mă-e frig, de mai înghieț.

De ce nu te așezi mai bine în apropierea vetrei?

Pe prunc, iubește-l maica sa
Și-l încălzește l'al ei sîn
Bărbat fiind: iubita sa
I-a prinde foc nestîns în sîn.

Cum ai scris, domnule: I—A? Știi cine vorbește în limba asta? Grijă, nu trada cine se ascunde sub pseudonimul d-tale.

C'asa i-e omului ursit
De la început pân la sfîrșit
Mereu să fie tot iubit,
De-a dragostei foc încălzit.

Cum rămânem însă cu țolul, sub care te-ai băgat? Ți-e frig și-acum? Eventuala schimbare în spre cald te rugăm să ne-o dai de știre. Primește asigurările deosebitei noastre stime etc.

(Revista ilustrată.)

Nitu.

Femei.

— Mă Nicule, mâne vii cu nevasta să vă facem o vizită.

— Mă bucur, dragă. Te rog însă să spuți nevestii tale să nu-și pună cerceii cu briliante pentru-că nevasta mea o să ceară să-î cumpăr și ei.

— Him! Și nevasta mea vrea să vă facă o vizită tocmai ca să-și arete cerceii.

Flegmatic.

Nevasta unui vechiului oficiant de telegrafie îi face bărbatului său o scenă interminabilă, plină de dojene și acuze. Bărbatul nici nu și-a căscat gura.

Asta o necăjește.

— Ei bine, ce poți răspunde la toate aste? — îl întreabă nevasta.

— Numai atâta că dacă ai fi telegrafiat toate câte mi le-ai spus, telegrama te-ar fi costat 4260 cor. 60 bani.

Răspuns nimerit.

Un domn scoate capul din fereastra unei birje și-î strigă vizitiului:

— Birjar, n'o să ajungem la gară înaintea plecării trenului. Ciasornicul meu arată deja 10.

— O, ciasornicul d-tale grăbește.

— Firește, nu-î ca mârțoaga d-tale.

Isteț.

argon, vinul spaniol ce mi l'ai adus ede nebeut! E turbure.

— O mă rog, domnule, cred că știi ce turburări sînt acum în Spania!

Civilizație — progres — cultură.

— Scrisoare din Beiuși. —

(Urmare și fine.)

Încă puține clipe și sosi pauza mare. Toți și toate putură să-și vază dorințele împlinite, mâncând mâncări pentru cari avea »declinațiune.« Eă ședeam la un păhar de bere și priviam la lumea din jurul meu. Domnia o veselie și animație generală. Toți oaspeții erau bine dispuși. Lîngă fiecare domnișoară câte un flăcău . . . Sgomot de voci . . . risete . . . ciocniri de păhare . . . salve de trăiască . . .

O domnișoară mă observasă cum ședeam atât de gânditor și trecend pe lîngă masa mea, î-mi zise încet:

— Ce, și pe d-ta te-a luat în stăpânire Hercule, zeul amorului?

Trecu mai departe. Nici n'avuî vreme să mă reculeg din consternația mea, când o altă odraslă »civilisată« mi se adresă.

— Domnule, nu a rămas la d-ta *avantagiul* meu?

Mă făcuî într'o urechie.

— Îmi pare reu, domnișoară, că nu te înțeleg.

— Și d-ta susții încă că știi românește? Se vede că n'ai auzit încă vorbind românește profesoarele din internatul nostru! O, ele vorbesc toate *perfect!*

— N'ai face bine, st. domnișoară, să-mi spuî ce dorești, în limba cari o vorbiaî mai 'nainte de limba asta »perfectă.«

— Nu-î la d-ta *legyezul* meu?

— Nu.

— Nici *barista*?

— Mă rog . . . ?

— Înțeleg: nici *zsebrevaloul* meu?

— Regret.

Ne-am despărțit. Voiam să es și eă din sala de restaurație, când o domnișoară, care ședea cu părinții ei la o masă de lîngă ușa îmi făcu cu *avantagiul* semn. M'am apropiat.

— Nu poștești, domnule, din *frăgiturile* aceste? Sint făcute de mine! — î-mi zise întinzend-mi o farfurie.

— Merci, domnișoară, dar . . .

— Nici un *perci*, domnule, n'am să pun *parpuria* din mână până nu iaî o bucată.

Am luat o bucată și gustând din ea o sfărîmătura restul l'am ascuns rub o servietă.

După asta? Puține: *Palton, palărie, baston și adio!*

Cor. Niță.

Întrebare migăloasă.

— Oare câtă vreme poate trăi un om fără minte?

— Nu știu. De câți ani ești?

Amenințare neprimejdioasă.

— Închipuie-ți numaî! Ionel î-mi scrie azi o scrisoare, în care î-mi aduce la cunoștință că la primirea ei—el nu mai e între cei vii.

— Și asta o spuî așa liniștită?

— Știi, mî-a scris însă și aceea, că așteaptă răspuns.

Din Anglia.

Prim-ministrul: Dar bine Chamberlain, trebuie să mai cedezi și d-ta. Vezi bine, că președintele Krüger e gata să încheie pace — —

Chamberlain: Mie mî-e tot una! Eă repet ca Romanul Scipio: Ceterum censeo.

Prim-ministrul: Nu fii așa încăpăținat! Trebuie să încheiăm pace!

Chamberlain: Și eă zic, că nu ni-e ertat să odihnim până când capitala Transvalului nu va fi făcută praf prin *tunurile* noastre, tocmai ca *Charthaginea!*

Cu greu.

Domnișoara Leniți scrie o scrisoare. În clipa când vrea s'o pună în plic observă că plicul e murdar.

Ce să facă? Alt plic nu are. Fără să se mai gândească mult ia scrisoarea și adaugă următorul Post-scriptum:

«Nu te uita că plicul e murdar. A fost murdărit la postă».

Fericirea.

A fost odată un rege melancolic. Sufletul său era întristat și nu mai găsea plăcere în nimica. Doftorii se întruniră la o consultație și 7 săptămîni se sfătuiră asupra bolii, dar nu se putură înțelege, fiind-că doi inși nu se puteau suferi.

Regele mersă atunci la un doftor de minuni, de la care cereau și ceilalți muritori stat în necazurile lor. Acesta ghici pe loc boala și-i spusă regelui, că se va însănătoșa dacă va putea îmbrăca cămașa unui om fericit. Regele trimisă numai decât trei bărbați înțelepți să-i caute un om fericit și să-i aducă cămașa acestui om.

Înțelepții aceștia înainte de toate merseră la mitropolitul țării și-l întrebă de-i fericit.

— Ași avea drept s'o cer, căci îi servesc lui Dumnezeu mai bine decât ceilalți oameni — răspuse mitropolitul, — dar ved că în țara asta sînt și de aceia cari nu aparțin confesiei mele și asta nu mă lasă să mă simt fericit.

Înțelepții merseră apoi la un banchier bogat, care avea burtă cât un butoi. Banchierul la întrebarea lor zimbi dureros.

— O nu, de când și alți oameni mănâncă unt cu caviar nu mai sînt fericit.

Înțelepții cercetară încă mulți alți cărbați aleși, dar nici unul nu era fericit. Sărmanii înțelepți își perdură deja nădejda să dea de leacul potrivit când într'o zi trecînd printr'un sat dădură de un cioban, care ședea la marginea drumului. Ca din glumă i-l întrebă de-i fericit și uite! cea ce nici unul n'o nădăjduse se împlî: păstorul le spusă hotărît că-i fericit și n'are nici o dorință.

Plin de bucurie îl duseră în crișma mai apropiată unde îl ospătară boierește. Când voiau însă s-i tragă cămașa vîzură uimiți că sărmanul păstor n'are cămașă.

D'ale doftorilor.

Un om gras îl conzultă pe doctorul Spănac, om foarte glumeț.

— Domnule doctor, trebuie să faci ceva să slăbesc.

— De, ce bine se nimerește! Mai am un client care dorește să se îngrășe. Am să vă pun în legătură. Veți încerca apoi să aranjați treaba împreună!

Servitoare practică.²

Stăpâna: Odaia asta nu e curățită. N'ai măturat-o azi?

Servitoarea: Nu.

Stăpâna: Poate nici er?

Servitoarea: Nu, dar în schimb am măturat-o alaltă er de 3 ori!

Him!

— Nu, doamnă, crede-mă, domnul Cosmescu e lipsit de orî ce originalitate; nu-i în stare să-și formeze o părere personală! El repetă numai cea ce zice lumea întregă.

— Ei vezi, și el zice că d-ta n'ai de loc talent!

Îi cunoaște.

Liviu Țincu, om holtei, face o călătorie mai lungă și se oprește în fiecare orașel mai mare.

Într'un orașel dă de o bătrîna, care șezînd înaintea bisericii vindea totfelul de obiecte sfinte: cruciulițe, medalii și altele.

— Cât ceri pentru cruciulița asta? — o întrebă Țincu alegîndu-și una.

— O duci nevastei sau logodnicei d-tale?

— Logodnicei mele! — îi răspunde Țincu în voia împlîrii.

— 10 coroane, domnul meu.

— 10 coroane? — și Liviu Țincu vrea s'o ee la fugă.

— Ah! — îi observă bătrîna — te tîrguiești? M'ai înșelat, d-ta n'ai logodnică. Ei bine, cumpără-o cu trei coroane.

— Fie trei coroane.

— Și d-ta nu ești nici însurat! — adăugă bătrîna. — Dacă ai fi cumpărat-o pentru nevasta d-tale ai fi încercat să mă îndupleci să mă scad o coroană.

Naiv.

Profesorul Nicolean, un savant mare dar om simplu, care se pricepe mai bine la ieroglifele egiptiene decât la manierele d'a se observa în lumea elegantă, într'o zi e invitat la masă la doamna Minescu.

Amăsurat obiceiului se, profesorul se pune și șterge cu servieta farfuria și paharul se și-și freacă lingura și furcița.

La un semn al stăpânei casei un servitor se apropie și schimbă cuverta minuțiosului profesor.

Acesta însă își reîncepe operația.

Un nou semn al stăpânei și o nouă schimbare de cuvertă. Aceeași procedură din partea profesorului o leacă uimit, dar perseverant.

— Asta î prea mult! — murmură stăpâna și-și șoptește servitorului: — Mai schimbă odată.

Profesorul constant șterge din nou paharul și farfuria și murmură încet:

— La draci! Stăpâna casei a jurat oare să mă facă să șterg eu farfuriile și paharele tuturor oaspeților?

Sarcastic.

Alesandru Dumas avea mult spirit. Ceî atinși de el spuneau chiar că are prea mult.

Într'o zi o persoană lui antipatică î-l întrebă fără orî ce rezervă:

— E drept, domnule, că d-ta ești mulatru?

— Da, domnule.

— Atunci dară, tatăl d-tale a fost un negru?

— Da, domnule.

— Și moșul d-tale?

— A fost o maimuță, domnule. Familia mea a început acolo unde se sfârșește azi a D-Tale!

Știri teribile.

* **În pragul alegerilor.** După cele mai răci izvoare de leșie ferbinte aflăm, că în »pârlământ« se vor strecura iestimp și următorii deputați români, cari vor forma o singură partidă, închiegată bine ca laptele cel covăsît:

Rokszin, prostopopul Mechecherechiului. (Acestui contrar este Conte Michail Bally.)

Măglaș-mămăligaș Manuhîlă, fotopseudonimul »Figaro«-ului lui Barcian »gin Cimișoara,« căpăul taichii Moise hăl nezdravên al Curticiului. (Acestui contrar este Dr. Hinghier Aradan.)

Dr. Von-Iga, marele poet și antispiritist ortodox de sexul neutru, născut în Giula unde s'a clădit un spital grandios pentru alienați. (Acestui contrar este Baron Belzebuc Scaraoțchi).

* **Din cercurile electorale.** Cu toate că d-nul *Veliciu* în conferența confidențială din Arad s'a opus energic în contra activității electorale, Români de bine totuși vor candida în câteva cercuri și anume: în cercul chișineului *Gârcea* din Nădab, (republican) în cercul Arpașului (cercul Culiții din Voila) *Cârțan* din Cărțișoara (oposițional), în cercul Băii de Criș *Paca* din Brad (liberal), în cercul Orăzii-mari *Tănăsie* din Orade (social-democrat) și în cercul Josașelului *Felcer Șandor* (naționalist). — Fiind reușita lor aproape sigură, ministrul-president Coloman Széll deja pactează cu ei.

* **De necredut.** Precum ni se comunică prin sîrma telefonotopografică din Lugos, măria-sa d-nul canonic Madincea iestimp — *n'a depus nici un jurământ.*

Partea seriósă.**BIBLIOGRAFIE.**

(În rubrica asta vom lua notiță de toate cărțile ce ne vor sosi la redacție în 2 exemplare, anunțându-le apariția și însoțindu-le eventual de recenzii).

«CLIFE DE REPAUS»

de

Sorcovă.

Pe la mijlocul lui Octomvrie o să apară la Brașov, în tipografia A. Mureșian un volum elegant de schițe datorite condeiului măiestru alui *Sorcovă*, sub care pseudonim se ascunde cel dintii novelist ardelean. Ca să-și facă cititorii nostri idee despre limba lui frumoasă, românească, ajunge să spunem că *Sorcovă* este unul dintre cei mai distinși profesori ai liceului dela Brașov.

Prețul unui exemplar e: 2 cor. + 20 bani spese postale. Baniî sînt a se trimite la adresa: *Tipografia A. Mureșian — Brașov.*

Recomandăm tuturor iubitorilor a unei lecturi interesante acest volum de netăgăduită valoare literară.

La Administrația acestui ziar se află de vîndare:

«Almanacul Vulturului»

partea I.

Prețul, spedit franco . . . . . 3 cor.

I. I. Sceopul: «Pribeag»

Prețul, spedit franco . . . . . 1 cor. 50 b.

Recomandăm cu căldură cererea broșurii „**Amicul bolnavilor de tuberculoză (ofticoși)**“, care bro-

șură se împarte în mod gratuit de d-l *I. Gh. Popescu* — *Craiova (România)*. Cererile se pot face prin o cartă postală de 10 bani.

Posta Redacției.

Darius. Regretăm că nu-ți putem face pe poftă. Știm noi prea bine că se vor fi gășind ei și popi «reutăcioși», dar pentru aceea nu se cuvine să terfelim și tragem în imală întreaga preoțime. Iar de altă parte suntem informați, că nici d-ta nu ești chiar *inger picat din cerișă*, ma la nunta din cestiune d-ta atâta te-ai îmbrățișat cu zeul Bachus, până ce la zorile zilei cănele lui Goldberger te-a lins pe gură sub masă. Așadară înainte de toate spală-ți gura și numai după aceea te înceraă cu popa.

Mene—Tekel — Faris. (Alba-Iulia). Ți-am primit drăgălașa cartă postală, cea mai eclatantă dovadă că ești un om laș. De ce nu ți-ai scris numele ca să știm barem ce culoare ai și d-ta? La acest loc totuși i-ți răspundem pe scurt:

Noi știm doară mai bine ca d-ta, că d-nul Rubin Patița e unul dintre cei mai buni Români și omul de inimă pentru tot ce e românesc, dar știm tot-odată și aceea, că nici când nu l-am batjocurit în coloanele foii noastre. Că în n-rul trecut am glumit făcând alusiune la culoarea feței sale, asemănându-l cu nenea Chiticean din Mehadia cu carele în alta formă am asemănat chiar și pe cel mai bun amic al foaiei noastre, pe harnicul și înflăcăratul naționalist Călcunariu din Orșova, prin aceea n'am vătămât și n'am lovit în caracterul lor puritan și — după stilul d-tale — *«n'am tras în discușiuni pocite chiar și culoarea bruneta inascuta neamului roman începând dela Besarabi până in ziua de azi, că nu blonzii sunt vița romaneasca, etc.»* — Va să zică după conceptul d-tale d-nii Dr Aurel Muntean din Orăștia, Dr Aurel Oprea și Dr Borlovan din Bocșa, Toma Haneșiu din Făget, Dr Florian Duma din Orade, părintele Domide din Bistrița, cei mai buni fi ai națiunii, fiindcă au culoare blondină nu sunt de viță românească, fără numai cei bruneți, *adecă tot țiganul.*

Dar oare cine te-a pus procreator d-lui Patița? Nu credem că d-nul Patița are nevoie de apărarea d-tale. Mai cu minte i-l știm noi pe d-nul Patița decât să se supere pentru o glumă inocentă. Apoi d-nul Calciunariu,

advocat în Orșova, care doară și d-sa va fi făcut atâta pentru națiunea sa cât a făcut d-nul Patița, oare d-sa n'a fost atins tot în acel articol, dar nici prin minte nu i-a trecut să aprehendeze pentru o glumă simplă care nu taie nici în caracter, nici în reputațiune, nici în activitatea politică a celor amintiți.

Deci acum te întrebăm: Știi d-ta ce-i plata procreatorului fără mandat? Dacă știi, ia-ți plata și-ți astupă gura. Deacă ești om, fi om și te roagă lui Dumnezeu că dacă te va mai crea odată, să-ți facă patru picioare.

O. (Deva). Așadară groful din Buziaș poate merge la dracu împreună cu nepoțelul seu baronul de Haizenträger. Multe și sincere felicitări din partea redacției archipăsărești și sărutări de mână din partea Maiestății mele!!!

D-șoarei Paesirta. Atâta i-ți putem comunica cu siguritate, că d-nul *Sanyi* încă și azi e cuprins de frigurile dragosteii. De când ți-a făcut cunoștința și de când l-ai încântat prin productul sonor al gâtului d-tale, n'are nici stare nici alinare, fără neconținut ia la medicamente: *vin roșu cu tarină*. I-ți trimite o dulce sărutare prin sîrma telegrafică. — Cordiale salutări!

Aurel C. iurist. (Derite) După cum vedem din anonțul oficiului postal din M. Gy. Monoștor, lucrul nu stă tocmai așa precum ni l-ai descris d-ta. Chitanța am primit-o la mână și astfel afacerea dintre noi s'a aplanat cinstit. — Salutare!

D-l Jancu Cerbu preot român în Panciova face apel călduros către autorii și editorii scrierilor românești, precum și către toți librarii români, ca aceștia să binevoiască a ajuta prin trimiterea grătuită a opurilor lor înființarea unei biblioteci parohiale în Panciova. Mulțumita va urma pe calea țiaristică.

Cor-Niță. Nu-i vorbă, e trist când se supără pe tine o domnișoară! Dar noi nu credem că s'a supărat, fiindcă i-ai scris pe o ilustrată că nu-i scrii citate despre dragoste cum îi scrii alții, ci se va fi supărat tocmai pentru-că nu i-ai scris, ce-ai scris că nu scrii d-ta și scrii alții.

Signorina Cleo. Ce mai fac epurii de casă? Dacă au murit — primește condolențele noastre; dacă sînt în stare de roconvalescență — felicitările noastre.

De pe Tocile. În numărul viitor va apare și cealaltă bucată: »Niculiță la pețite.« Salutări cordiale.

Restaurant — „LA BAZAR” — Berarie.

Oradea-Mare, Strada principală față în față cu teatrul.

Berea cea mai bună în Orade — Vinuri curate — Mâncări gustuoase — Serviciu prompt.

Proprietarii acestui restaurant din nou aranjat sînt **COLOMAN SAUER** și **IGNACZ DOLGOS**, cari ani mulți au servit în cele dintii restaurante și în scurtă vreme și-au câștigat simpatia publicului român într'atâta încât restaurantul lor astăzi e:

 Locul de convenire al Românilor.

MERSUL TRENURILOR.

Valabil de la 1. mai n. 1901.

Cluj—Oradea-Mare—Budapesta.						Budapesta—Oradea-Mare—Cluj.							
		Accel.		Person.		Mixt.			Accel.		Person.		Mixt.
Cluj	pleacă	11 01	12 32	7 —	6 13	— —	Budapesta	pleacă	9 15	6 50	5 45	8 30	— —
Huedin	»	12 20	1 44	8 37	7 54	— —	Nagy-Káta	»	10 20	7 56	7 54	10 16	— —
Ciucea	»	12 52	2 15	9 19	8 37	3 25	Szolnok	»	11 19	9 07	9 27	11 31	— —
Bucea	»	— —	— —	9 33	8 51	4 27	P.-Ladány	»	12 55	10 43	11 53	2 —	4 54
Bratca	»	— —	— —	9 50	9 10	4 51	Báránd	»	— —	— —	12 07	2 12	5 17
Vad	»	1 34	3 01	10 08	9 30	5 26	Sáp	»	— —	— —	12 24	2 27	5 38
Alesd	»	†1 48	†3 15	10 25	9 48	5 54	B.-Ujfalú	»	1 33	11 18	12 46	2 47	6 04
Teleagd	»	2 01	†3 28	10 42	10 07	6 21	M.-Peterd	»	— —	— —	1 —	3 —	6 21
F.-Oșorheiü	»	— —	— —	11 01	10 27	6 49	M.-Keresztes	»	— —	— —	1 14	3 12	6 37
Valența	»	2 25	— —	11 10	10 37	7 02	Bors	»	— —	— —	1 28	3 25	6 56
Oradea-Mare sosește		2 31	3 57	11 17	10 44	7 11	Bihar-Püspöki	»	— —	— —	1 36	3 32	7 —
Oradea-Mare pleacă		2 38	4 10	11 36	11 04	2 22	Oradea-Mare sosește		2 11	11 56	1 48	3 42	7 16
Bihar-Püspök	»	— —	— —	11 47	11 14	2 36	Oradea-Mare pleacă		2 18	12 16	2 06	3 58	12 25
Bors	»	— —	— —	11 50	11 22	2 47	Valența	»	2 25	— —	2 30	4 05	— —
M.-Keresztes	»	— —	— —	12 03	11 37	3 12	F.-Oșorheiü	»	— —	— —	2 41	4 16	— —
M.-Peterd	»	— —	— —	12 15	11 50	3 38	Teleagd	»	2 50	12 48	3 03	4 38	12 48
B.-Ujfalú	»	3 18	4 50	12 29	12 05	4 07	Alesd	»	†3 04	†1 02	3 21	4 56	— —
Sáp	»	— —	— —	12 47	12 28	4 39	Vad	»	3 26	1 26	3 45	5 20	— —
Báránd	»	— —	— —	1 01	12 42	5 01	Bratca	»	— —	— —	4 06	5 43	— —
P.-Ladány	»	4 03	5 40	1 34	1 19	sos 5 17	Bucea	»	— —	— —	4 27	6 06	— —
Szolnok	»	5 39	7 32	3 35	3 37	— —	Ciucea	»	4 16	2 16	4 52	6 31	3 49
Nagy-Káta	»	6 34	8 28	4 45	5 07	— —	Huedin	»	4 52	2 49	5 32	7 16	— —
Budapesta sosește		7 50	9 40	6 20	7 10	— —	Cluj sosește		5 55	3 50	6 59	8 33	7 04

Oradea-Mare, — Beiuș, — Vașcou.				Vașcou, — Beiuș, — Oradea-Mare.							
		Mixt.		Person.				Person.		Mixt.	
Oradea-Mare	pleacă	5 35	2 40			Vașcou	pleacă	4 —	2 55		
Felix	»	— —	3 13			Lunca-Baița	»	†4 12	†3 08		
Cordău	»	6 26	3 27			Sudrici	»	4 30	3 37		
Drăgești	»	7 55	4 45			Beiuș	»	5 07	4 16		
Ceica	»	8 12	†5 00			Șoncoiuș	»	†5 28	†4 38		
Sombașag-Rogoz	»	9 02	5 47			B.-Ujflak	»	5 40	†4 51		
Hollod	»	9 15	5 58			Borz	»	†5 49	†5 01		
Ginta	»	9 29	6 11			Șoim	»	6 05	5 22		
Șoim	»	9 55	6 36			Ginta	»	6 26	†5 42		
Borz	»	†10 10	†6 50			Hollod	»	7 01	6 —		
B.-Ujflak	»	10 22	7 01			Sombașag-Rogoz	»	7 31	6 28		
Șoncoiuș	»	†10 35	†7 13			Ceica	»	†7 27	†7 08		
Beiuș	»	11 21	7 47			Drăgești	»	7 56	7 33		
Sudrici	»	11 44	8 09			Cordău	»	8 57	†8 36		
Lunca-Băița	»	12 13	†8 21			Felix	»	9 10	†8 49		
Vașcou	sosește	12 29	8 49			Oradea-Mare	sosește	9 41	9 21		

Oradea-Mare—Arad.				Arad—Oradea-Mare.					
		Person.				Person.			
Oradea-Mare	pleacă	10 20	4 30	7 00	Arad	pleacă	5 10	11 20	9 37
Osi	»	10 30	4 41	7 16	Curtici	»	5 39	11 49	10 07
Less	»	10 48	5 01	7 52	Ciaba	»	6 40	12 54	11 50
Czéfa	»	11 03	5 19	8 29	Giula	»	7 27	3 05	5 36
Szalonta	»	11 26	†5 44	8 46	Sarkad	»	7 47	3 27	5 58
Kötegyán	»	11 46	6 05	9 15	Kötegyán	»	†7 56	3 39	6 10
Sarkad	»	11 57	6 17	9 37	Salonta	»	8 28	4 10	6 47
Giula	»	12 21	7 44	10 01	Cefa	»	8 42	4 34	7 18
Ciaba	»	2 23	7 18	4 32	Less	»	9 04	5 —	7 51
Curtici	»	3 28	8 21	5 38	Ósi	»	9 21	5 19	8 16
Arad	sosește	3 55	8 48	6 05	Oradea-Mare	sosește	9 32	5 30	8 31

Numerii groși înseamnă timpul de la 6 ore scara până la 5 ore 59 de min te mineața. — Numerii semnați cu † înseamnă stațiunile, unde trenurile numai condiționat se opresc.